

VYDŪNAS
(Vilhelmas Storosta)
1868-1953

Pateiktį parengė
Pagėgių Algimanto Mackaus gimnazijos
lietuvių kalbos mokytoja metodininkė
Dalia Navickienė

2008 m.
Pagėgiai

GIMĖ IR MOKĖSI

Gimė **1868 m. kovo 22 d.**
Jonaičiuose (Šilutės r.)

1888 m. baigė Ragainės
mokytojų seminariją.

Studijavo Greifsvaldo (1896 –
1898 m.), Halės (1899 m.),
Leipcigo (1900 – 1902 m.) bei
Berlyno (1913 – 1919 m.)
universitetuose filosofija,
sociologija, literatūros, meno,
religijos istoriją, kalbas.

VYDŪNAS

Faksimilè

VEIKLA (1)

Gyveno Mažojoje Lietuvoje. Visą savo gyvenimą paskyrė tautos išlikimo, tau-tos žadintojo darbams. Aiškinosi, kas yra tauta ir kokie svarbiausi veiksniai lemia tautos autentiškumą, atsparumą.

VEIKLA (2)

Gilinosi į klasikines Europos tautų filosofijas. Įsijungė į naują tada judėjimą – teosofiją. Ji jam imponavo bandymu sujungti filosofiją, religiją ir mokslą. Čia jis pajuto radęs atsakymus į jį dominančius klausimus. Ypač pirminiuose jų šalti-niuose – Indijos šventuosiuose raštuose – Vedose. Jose užčiuopė tai, kas artima jo dvasiniam ieškojimams, ir tai, kas jo manymu, rekomenduotina tautai.

FILOSOFIJA

- Svarbiausia Vydūnui – tautos moralinio atgimimo ugdymas. Jis kviečia tėvynainius šviestis, ieškoti atsparos savo tautos sukurtose vertybėse, „didėti iš vidaus“.
- Sąžinė, išmintis, teisingumas, savęs žinojimas – visi šie žmogaus reiškiniai yra aukščiau už visus kitus. Kiekvienas turi suprasti, jog jame yra tikrasis, didysis žmogus.
- Kitas dvasinio augimo lygmuo yra tautiškumas. Žmogus privalo jausti ryšį su jį supančia aplinka, kalba, istorija, papročiais.

- Gyvendamas Tilžėje (dab. Sovietskas) vadovauja bažnytiniam chorui.
- 1888 m. pradeda dirbti Kintų pradžios mokykloje trečiuoju mokytoju. Čia mokytojauja iki 1892 m., mokydamas vietos vaikus lietuvių ir vokiečių kalbų, geografijos, istorijos ir kūno kultūros.
- Jaunajam mokytojui padeda šeiminkauti Klara Fülhaz – Kintų pradžios mokyklos rektorius giminaitė. Su ja 1891 m. Kintų bažnyčioje susituokia.

NAMAS TILŽĖJE (SOVETSKE)

KINTŲ VYDŪNO CENTRAS

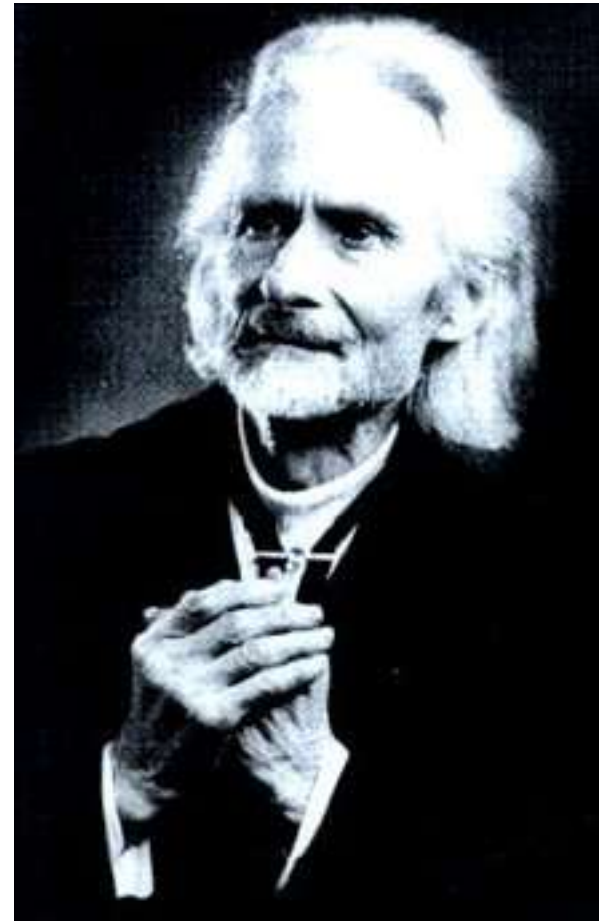
Vydūno arfa (rasta po gaisro Tilžėje, name,
kuriame Vydūnas gyveno)

KŪRYBA

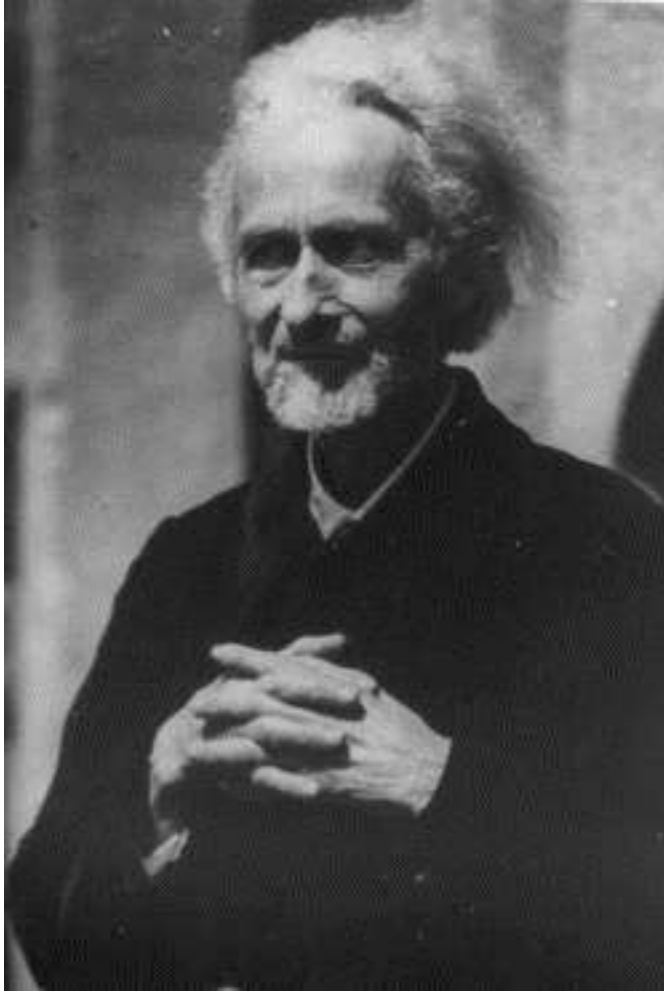
Dramos, tragedijos, misterijos, parašytos remiantis jo paties filosofija. Žymiausios tai: „Probočių šešėliai“, „Amžina ugnis“, „Pasaulio gaisras“, „Jūrų varpai“, „Ragana“ ir t. t.

Kintuose mokytojaujant gimė svarbiausi filosofiniai veikalai: „Visatos Sąranga“, „Mirtis ir kas toliau“, „Mūsų uždavinys“, „Sąmonė“ ir kt., čia randami svarbiausi gyvenimo atsakymai.

● ● ●

*VYDŪNO mintis skriejo aukštai ir buvo
labai šviesi...*

- Parašė 12 filosofinių veikalų, daugiau negu 30 filosofinio turinio dramų, istoriografinių darbų.
- Mirė **1953** m.
Detmolde (Vokietija).

SUSIVOKIMO MALDA

Spindulys esu tos begalinės šviesos, kurioje gyvenu. Joje yra mano esmė! Amžinas esu keleivis, kuris neuilstamai keliauja ir ant laiko kalvų statosi šventnamį pasišvęsti Aukščiausiam.

Amžiai nesustabdys mano žengimo į bekraštes būties erdves, nes Aš esu be pradžios, kaip ir amžiai patys. Valanda, kuri galėtų man galą apsakyti, niekad neateis. Tiktai mano kūną karts nuo karto pasiglemžia mirtis, bet manęs nepaliečia nykstančių laikų srovės. Aš geriu iš amžino jaunumo šaltinio.

*Nepajudinamas yra mano pasiryžimas. Savo drąsos, tvirtumo ir ryžto galia Aš keliauju į amžių slėpinį ir ieškau susivokimo Aukščiausioje gyvybėje, iš kurios amžinai spindi Galia, Išmintis ir Meilė. / **Vydūnas** /*

VYDŪNO KAPAS BITĒNUOSE

- o 1991 m. spalio 19 d. Vydūnas sugrįžta namo: įvykdoma jo paskutinė valia amžinam poilsiui atgulti gimtojoje žemėje. Vydūnas amžiams pasiliko šalia pamėgtojo Rambyno kalno esančiose Bitėnų kapinaitėse.

VYDŪNO KAPAS BITĒNUOSE

(NAUJAS PAMINKLAS)

